

[Arbejds- og Socialministeren.]

Henblik paa disse faste Bygningers Anvendelse inden for Børneforsorgen og Særfor sorgen, til Feriekolonier, Husvildeboliger eller lignende. Derimod har Tyskerne efterladt en Mængde Træbarakker, heraf mange saakaldte Elementhuse, det vil sige Huse, der kan adskilles i Elementer og flyttes fra Sted til Sted, og disse Barakker, der altsaa ikke egner sig til mere varigt Brug, men er udmærkede til f. Eks. Indkvartering af Militær, Arbejdskraft eller Husvilde, bør man registrere, desinficere, reparere o. s. v., saaledes at man kan faa det fornødne Overblik over, hvad der findes, og hvad det kan bruges til. Nærværende Lovforslag nævner derfor, som jeg om lidt skal komme tilbage til, ogsaa kun Registreringen af de egentlige Træbarakker.

Det er i Lovforslagets § 1 fastsat, at de af tyske Myndigheder her i Landet anlagte Tankgrave, Skyttegrave, Pigtraadsspæringer og lignende Anlæg vil være at nedlægge ved Statens Foranstaltning, saaledes at den oprindelige Tilstand saa vidt muligt genoprettes. Alle disse unyttige Anlæg, som den tyske Værnemagt har gennemført paa Kryds og tværs gennem vort Land, repræsenterer en alvorlig Skade for det danske Samfund. Ikke alene betyder de store Anlæg en betydelig Formindskelse af dansk Landbrugsareal, men deres Eksistens har ogsaa medført en produktiv Nedgang dels ved Opdeling af Marker, som medfører store Omveje ved Arealernes Drift, og dels som Arnesteder for Sandflugt og Spredning af Frø af Ukrudt i det danske Landbrugs Afgrøder. Man kan i denne Forbindelse bogstaveligt tale om, at „Frø af Ugræs er føjet over Hegnet“. Det er saaledes ikke alene for enhver Dansk rent følelsesmæssigt en Tilfredsstillelse, at Sporene af Besættelsens onde Aar viskes ud, men der ligger ogsaa i disse Retableringsarbejder en produktiv Opgave at tage fat paa for de danske Arbejdere.

Man regner med, at der her i Landet findes mindst ca. 1 000 km Pansergrave, af hvilke største Delen findes Vest for Store Bælt, og Beskæftigelsen ved disse Graves Opfyldning anslaaes at ville andrage ca. 60 000 Arbejdsmaaneder, svarende til f. Eks. 6 000 Mand i 10 Maaneder. Hertil kan formentlig lægges 10 000 Arbejdsmaaneder ved Retableringen af Skyttegrave og lignende mindre Anlæg. Beskæftigelsen ved disse Arbejder vil svare til en samlet Arbejds løn paa ca. 35 Mill. Kr. Hertil kommer den samlede Beskæftigelse ved Pigtraads-

spærringernes Nedbrydelse, som kan anslaaes til ca. 16 000 Arbejdsmaaneder, og hertil maa lægges yderligere ca. 5 000 Arbejdsmaaneder, som antages at ville medgaa ved Retablering af andre Arter af Spærringer, bl. a. af de spanske Ryttere. Arbejderne med Nedlæggelse af Pigtraadsspærringer m. v. kan altsaa i alt anslaaes at ville give en samlet Beskæftigelse paa ca. 21 000 Arbejdsmaaneder svarende til f. Eks. 2 100 Mand i 10 Maaneder, og den samlede Arbejds løn herved udgør 10,5 Mill. Kr.

Nu ligger Sagen naturligvis saaledes, at det ikke i alle Tilfælde er hensigtsmæssigt at skride til en fuldstændig Opfyldning af Tankgravene. Undertiden vil Graven f. Eks. kunne indgaa i et samlet Afvandingssystem, og andre Steder — f. Eks. i de magreste Egne i Vestjylland — vil Omkostningerne vise sig at staa i et saadant Misforhold til det positive Udbytte, at det maa være rimeligt at overveje, hvorvidt det vil være økonomisk forsvarligt at anvende Statens Midler til at retablere saadanne uproductive Anlæg. I disse Tilfælde vil Arbejds- og Socialministeren, som det fremgaar af Lovforslagets § 1, Stk. 2, pleje Samraad med vedkommende Fagminister, saaledes at det paa denne Maade kan afgøres, hvorvidt Nedlæggelse af Anlæggene skal finde Sted.

Men i øvrigt er det i Lovforslaget bestemt, at Iværksættelsen af disse Arbejder skal ske ved Arbejds- og Socialministerens Foranstaltning, og Aarsagen hertil er den naturlige, at Arbejdsministeriets Beskæftigelsescentral gennem sin Indsamling af Oplysninger om Arbejdsopgaverne og gennem sin hidtidige Virksomhed med Iværksættelse af Beskæftigelsesforanstaltninger har erhvervet sig Forudsætninger for at tage dette Arbejde op.

I Lovforslagets § 1, Stk. 3, er omtalt den særlige Skade, som de tyske Anlæg i adskillige Tilfælde har medført paa privat Ejendom i et videre Omfang end ved selve Anlæggets Eksistens, idet Tyskerne ofte ved deres Anlæg har afskaaret eller ødelagt det danske Landbrugs Drænledninger eller andre Afvandingssystemer, saaledes at der herved er opstaaet betydelige vandlidende Arealer. Det er i Lovforslaget foreslaaet, at der i disse Tilfælde skal træffes Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang den udvidede Skade skal søges genoprettet samtidig med det øvrige Retableringsarbejde. Denne Afgørelse træffes af Arbejds- og Socialministeren i Forbindelse med vedkommende Fagminister.

Hvad angaar Pigtraadshegnene og de